

levede af Familjens Naade. Sammen med sin Søster — den lille sortklædte Dame — opholdt han sig for Tiden hos Doktor Hassing i „et Besøg“, der allerede havde strakt sig over adskillige Maaneder.

I god Overensstemmelse med sine øvrige Tilbøjeligheder havde Onkel Joachim altid sat en Stolthed i at høre til „de faa“, der endnu hyldede de mest yderliggaaende reaktionære Anskuelser paa alle Omraader. Han kaldte sig bestandig — og slog sig samtidig med Varme paa sit brede Bryst — „en Repræsentant for Ideerne fra før Ulykkesaaret 48“; og det havde ikke formildet hans Sindelag mod det overalt fremrykkende Demokrati, at det netop blev en rig Bonde, som ved Tvangsauktionen fik hans Ejendom tilslaaet. Doktor Hassings ellers saa tyste og navnlig for al Politik ganske tillukkede Hjem havde i den sidste Tid fra Morgen til Aften genlydt af rasende Udfald mod Bønderne, Rigsdagen, Højskolerne og mod selve Regeringen. Jægermesteren var nemlig nok regeringsvenlig og navnlig kongetro; men han fandt, at man tog altfor valent og ængsteligt fat paa „Oprørerne“; han begreb ikke, hvorfor man ikke straks proklamerede den uindskrænkede Enevældes Genindførelse, og det var et Forslag, hvortil han idelig kom tilbage, at man skulde sende alle Demokrater, i hvert Fald alle demokratiske Rigsdagsmænd, paa Krigsskibe over til Kristiansø, hvor de skulde hugge Sten, indtil de havde forbedret sig. Alle andre Forholdsregler var efter hans Mening Lapperier, Slag i Luften, der ikke vilde føre til noget Resultat.

Der havde derfor virkelig været Grund til med nogen Ængstelse at imødesee Mødet mellem denne Mand og Emanuel — og de spændte Forventninger var da ogsaa i fuldt Maal bleven opfyldte. Saasnart Jægermesteren havde hørt Emanuels Navn, var hans Hoved bleven purpurfarvet; og uden at give Emanuel Haanden eller besvare hans Hilsen foer han ind i Spisestuen til Fru Hassing, der var ifærd med at tilse Aftensbordets Dækning.

„Hvad skal det sige?“ raabte han her med sit tykke Læse-mæle, hvis Styrke han paa Grund af Tunghørighed aldrig formaaede at beregne. „Er det ikke den gale Anarkist og Folke-